

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. П., 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20231720201562 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Наказателно постановление № 001661 от 15.06.2023г. (НП), издадено от директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, П. и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което „Стефи Лоджистик и Дистрибушън” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „Никола Вапцаров” № 4Б за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на основание чл. 210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв (две хиляди лева), както и за нарушение на чл. 63, т.3 от ЗЗП е наложена на основание чл. 209 от ЗЗП имуществена санкция в размер на 500 лв (петстотин лева).

В жалбата бланкетно се твърди, че атакуваното НП е неправилно, незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Застъпва се становище за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По изложените в съвкупност доводи се прави искане НП да бъде отменено.

В хода на съдебното производство за дружеството-жалбоподател – редовно призовано, не изпраща представител.

За Административнонаказващият орган (АНО) директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, П. и Благоевград към

Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП - редовно призован, се явява юрисконсулт Ангел Димитров, който оспорва като неоснователна.

В придружителното писмо, с което административнонаказателната преписка е изпратена в съда е направено искане от АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното НП намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, пред компетентния съд и при спазване на предвидения в закона преклузивен срок за обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

От фактическа страна:

В Регионална дирекция София на КЗП постъпил сигнал от потребител с вх. № С-03-88/05.01.2023г. за предоставена невярна информация за цената на стоки, които се продават с намаление в магазин „Аванти” в гр. П.. В резултат на този сигнал, на 17.01.2023г. служителите на КЗП Е. Г. Г. и М. С. Р. посетили търговския обект, находящ се в гр. П., ул. „Благой Гебрев”, бл. 26, стопанисван от дружеството-жалбоподател. По време на проверката се установило, че действително се предлагат за продажба стоки с намаление на цените, което е обозначено за съответен артикул чрез червен етикет, върху който са били видими двете цени - предишната задраскана цена на стоката и нова по-ниска цена с надпис „шок цена”, като нямало съобщение за срока, през който стоките се продават с намалени цени. Били избрани произволно бутилка бяло вино COLORITO, 750 мл с обявена „шок цена” 11.99 лв и бутилка червено вино KATARZYNA MEZZEK MAVRUT 2020, 750 мл с обявена „шок цена” 8.99 лв, които били маркирани на касата съответно на цена 12.99 лв и на цена 9.87 лв.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол № К-2754252, посредством който св. Е. Г. Г. в качеството си на гл.инспектор в РД София, КЗП указала на търговеца да се яви на 24.01.2023г. за съставяне и връчване на акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Екземпляр от протокола е връчен по реда на чл. 233, ал.4 от ЗЗП на Р.В.В.–лице, което е в трудови правоотношения с дружеството-жалбоподател (продавач-консултант в магазин „Аванти”, в чието присъствие е била извършена проверката в търговския обект).

На 06.02.2023г., въз основа на фактите в Констативен протокол № К-2754252/17.01.2023г., св. Е. Г. приела, че дружеството-жалбоподател прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, пр.1-во от ЗЗД, тъй като предоставената от него информация на етикетите на стоките за продажната им цена била невярна и подвеждаща, както и че не е

изпълнило задължението си съгласно чл. 63, т.3 от ЗЗК, тъй като търговецът не е посочил срока, през който стоките се продават с намалени цени и съставила АУАН № 001661 за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во от ЗЗД и за нарушение на чл. 63, т.3 от ЗЗК.

След проверка по реда на чл. 52, ал.4 от ЗАНН и при идентична фактическа обстановка АНО издал атакуваното НП, с което санкционирал търговеца за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во ЗЗП на основание чл. 210а от ЗЗП наложил имуществена санкция в размер на 2000 лв (две хиляди лева), а за нарушение на чл. 63, т.3 от ЗЗП наложил на основание чл. 209 от ЗЗП имуществена санкция в размер на 500 лв (петстотин лева).

НП е връчено на 16.08.2023г.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка по несъмнен начин предвид приетите писмени доказателства сигнал от потребител с вх. № С-03-88/05.01.2023г., Констативен протокол № К-2754252 от 17.01.2023г. с приложения, Покана с изх. № С-03-88 от 30.01.2023г. за съставяне на АУАН, АУАН № 001661 от 06.02.2023г., пълномощни, Заповеди №№ 334 ЛС от 22.04.2015г. и 365 от 30.03.2023г. и двете на председателя на КЗП, както и с оглед свидетелските показания на Е. Г. Г. и М. С. Р., които настоящият състав кредитира изцяло като достоверни, тъй като са логични, последователни и кореспондиращи с писмените доказателства.

От правна страна:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни за лица предвид разпоредбата на чл. 233, ал.1 и ал.2 от ЗЗП и представените по административнонаказателната преписка писмени доказателства –заверени копия на Заповеди №№ 334 ЛС от 22.04.2015г. и 365 от 30.03.2023г. и двете на председателя на КЗП.

При извършената дължима проверка относно правилното приложение на процесуалния закон съдът отчете, че ЗАНН съдържа императивни правила и изисква строга формалност по отношение на реда по който се поставя началото и се провежда административнонаказателното производство. Законодателят е категоричен за необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителя от нарушителите, когато са физически лица или от законните им представители, когато са юридически лица или договорни представители, с изрична представителна власт, което е свързано с правото на нарушителя да се защити своевременно, като възрази още в началото на образуваното срещу него административнонаказателно производство. Изключение от правилото по чл. 40, ал.1 от ЗАНН се съдържа в ал.2, която разпоредба съдържа изрично предвидени предпоставки, за съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя. В конкретния случай по административнонаказателната преписка е представена Покана с изх. № С-03-88 от 30.01.2023г., която се отнася за съставяне на 06.02.2023г. на АУАН на

дружеството-жалбоподател, за която, обаче, не са представени доказателства за надлежното ѝ връчване по реда на чл.178 от НПК, към който препраща чл. 84 от ЗАНН. При това положение не са били налице предпоставките за съставянето на АУАН при условията на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, но актосъставителят явно е приел, че е налице редовно призоваване и в отсъствието на нарушителя съставил АУАН. Безспорно това представлява процесуално нарушение както на чл. 36 от ЗАНН, която норма е посочена в АУАН, така и на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, а и на правото на защита на дееца, лишавайки го от възможността още в този начален момент да направи възражения по констатациите, свързани с вмененото му нарушение. Съдът намира, обаче, че нарушението на посочените нормативни правила не е със съществен характер, тъй като не е довело до нарушаване правото на защита на търговеца, като съображенията са следните:

В конкретния случай, по реда на чл. 233, ал.4 от ЗЗП АУАН е редовно предявен, като е връчен препис от него на Р.В.В.– лице, което е в трудови правоотношения с дружеството-жалбоподател (продавач-консултант в магазин „Аванти“, в чието присъствие е била извършена проверката в търговския обект), като същата е удостоверила саморъчно в съдържанието на документа, че на 03.05.2023г. е получила препис от акта. Ето защо обстоятелството, че АУАН е предявен чрез редовно връчване на препис от него по реда на чл. 233, ал.4 от ЗЗП, санира процедурата по съставянето му в отсъствието на нарушителя, тъй като е било гарантирано правото на защита на наказаното лице, включващо както да разбере обвинението, което е предявено с АУАН, така и да прави възражения по чл. 44, ал.1 от ЗАНН и да представя доказателства, с оглед установяване на обективната истина по случая. Именно извършените действия по връчването на препис от акта съобразно предвидената възможност в чл. 233, ал.4 от ЗЗП, обезпечава възможността нарушителят да се защити по фактическите основания и правната квалификация на вменените му нарушения.

Предвид горепосоченото съдът намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране отговорността на дружеството-жалбоподател не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на развитото се административнонаказателно производство, за каквито и не претендира санкционираното лице.

По отношение на нарушението на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во ЗЗП:

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП търговска практика е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП въвежда императивна забрана на

всички нелоялни търговски практики. В нормата на чл. 68г, ал.4 от ЗПП изрично е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д-68к от същия закон. От своя страна чл. 68д, ал.1 от ЗПП дава легална дефиниция на понятието заблуждаваща търговска практика, съгласно която такава е налице, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговски решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай е налице точно такава заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1 от ЗПП, при която търговецът предоставя на потребителя невярна информация относно цената на обявените за продажба съответни марки бяло и червено вино в бутилки, доколкото те се маркират на касата на установена по-висока цена. Не е спорно, че информацията предоставена чрез етикетите е насочена към потребителите, за да взимат решение за покупка въз основа на възприетото по отношение на цената на процесните стоки. При закупуването им, потребителят очаква, че след заплащане реално закупува стоки с цена обявена чрез етикета, а в действителност получава стоки на по-висока цена, тъй като предоставената от търговеца информация относно цената е невярна. Използваната от търговеца заблуждаваща нелоялна търговска практика е от естество съществено да промени икономическото поведение на потребителя, а именно той да бъде подведен да вземе търговско решение да закупи стоката, което решение той не би взел без използването на тази търговска практика.

По изложените съображения съдът намира, че правилно е квалифицирано извършеното нарушение, като изрично е посочена разпоредбата на чл. 68в от ЗПП, която въвежда общата забрана за употреба на нелоялни търговски практики, и са направени привръзки с чл. 68г, ал.4, която норма визираща, че нелоялни са и заблуждаващите търговски практики и с чл. 68д, ал.1, където се съдържа дефиниция на понятието заблуждаваща търговска практика.

При словесното описание на деянието в АУАН и в НП изрично е посочено, че заблуждаващата практика се отнася именно до цената на стоката, като подробно е очертано в какво се състои подвеждането на потребителя. При това положение дружеството-жалбоподател е било изцяло наясно с правните рамки на повдигнатото му административнонаказателно обвинение, поради което не може да се говори за каквото и да е било накърняване на правото му на защита, поради нарушение на изискванията на чл. 42, ал.1, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, каквато теза е лансирана в жалбата.

Нарушението е доказано по несъмнен начин, предвид свидетелските показания на Е. Г. Г. и М. С. Р., както и на базата на кредитираните писмени доказателства.

Не се спори за наличието в процесния търговски обект на поставен етикет с обявена цена 11.99 лв за бутилка бяло вино COLORITO и на поставен етикет с обявена цена 8.99 лв за бутилка червено вино KATARZYNA MEZZEK MAVRUT, които стоки са избрани на случаен признак, от които потребителите остават с впечатление за валидна промоция на съответния артикул и у тях се създава невярна представа, че могат да го закупят за посочената сума.

По вида и размера на наказанието:

Правилно е приложената санкционната разпоредба на чл. 210а от ЗЗП, която предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 2000 лв до 50 000 лева, предвид квалифицирането на процесното нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1, пр.1-во от ЗЗП, представляващо нелоялна търговска практика, изразяваща се в заблуждаваща търговска практика, която е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. Имуществената санкция е определена в законоустановения минимум от 2000 лв и не подлежи на редукция.

Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид. Следва да бъде отчетена значимостта на засегнатите обществени отношения, гарантиращи правата и законните интереси на потребителите. Цената на предлаганата стока следва да е ясно обозначена на етикета и да не се допуска разлика между обявената цена и тази платена на каса. В процесния случай, средният потребител е привлечен от по-ниската цена на предлагания артикул, без да знае, че на каса, цената на стоката е различна от обявената на етикета, и то по-висока. Това го подтиква да вземе решение да закупи продукта на по-ниска цена, за който обаче реално заплаща по-висока такава. Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че проверката в процесния търговски обект е била инициирана по постъпил сигнал на потребител, от чието съдържание е видно, че той е установил в по-ранен етап (на 05.01.2023г.), че цената обявена на етикета е различна от цената на каса на артикули, които е закупил, като същевременно стоките са извън тези, които са били избрани на произволен принцип от контролните органи при извършеното обследване в магазина на 17.01.2023г

Изложеното обосновава извод за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН. Действително нарушението е извършено за първи път, но това смекчаващо обстоятелство правилно е отчетено от АНО при индивидуализацията на имуществената санкция, но то не се явява основание за квалифициране на случая като маловажен по смисъла на § 1, т.4 от ДР на ЗАНН.

По изложените съображения НП в частта за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во ЗЗП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По отношение на нарушението по чл. 63, т.3 от ЗЗП:

Съгласно чл. 63, т.3 от ЗЗК, търговецът е длъжен във всяко съобщение за намаление на цените да посочва срока, през който стоките и услугите се продават с намалени цени. Това задължение е абсолютно и безусловно.

В АУАН и в НП е отбелязано, че в момент на проверката в магазина има обявено намаление, като изрично е описано, че същото е обозначено чрез поставен на съответен артикул червен етикет, върху който са били видими двете цени – предишната задраскана цена на стоката и нова намалена цена с надпис „шок цена”. И в двата документа деянието е описано със съответните обстоятелства и е правилно квалифицирано.

Съдът прие за установено предвид свидетелските показания Е. Г. Г. и М. С. Р., които се припокриват с отразените обстоятелства в съставения при проверката констативен протокол, че в търговския обект се предлагат за продажба стоки с посочени две цени, за които липсва информация по чл. 63, т.3 от ЗЗП. При това положение дружеството-жалбоподател се явява годен субект на административнонаказателна отговорност, тъй като чрез бездействие си е осъществило състава на административното нарушение по чл. 63, т.3 от ЗЗП.

По вида и размера на наказанието:

АНО е санкционирал търговеца на основание чл. 209 от ЗЗП, като е наложил имуществена санкция в размер на 500лв, който е установения специален минимум. По този начин е съобразена разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, като е отчетено, че нарушението е първо, както и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства.

Съдът не констатира основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като установеното нарушение, както и обстоятелствата при които е реализирано не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от обичайната. Същото е формално, но следва да се акцентира, че чрез него се засягат правата на неограничен брой потребители, в частност правото им на информация за предлаганите продукти.

Предвид изложеното съдът намира, че НП и в тази му част – за нарушение по чл. 63, т.3 от ЗЗП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода на производството – потвърждаване на процесното НП, претенцията на АНО за присъждане на разноски се явява основателна и следва да бъде уважена на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН. Предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените действия, съдът намира, че справедливият размер на конкретното юрисконсултско възнаграждение се явява 80 лв за настоящата инстанция, определен съгласно чл. 63д, ал.5, вр. ал.4 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал.1 и чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ. Тъй като АНО не е самостоятелно юридическо

лице, тези разноси са дължат от дружеството-жалбоподател на Комисията за защита на потребителите, в чиято структура се намира наказващия орган.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН и чл. 63д от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 001661 от 15.06.2023г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, П. и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „Никола Вапцаров“ № 4Б за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр. чл. 68д, ал.1 пр.1-во Закона за защита на потребителите на основание чл. 210а от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв (две хиляди лева), както и за нарушение на чл. 63, т.3 от Закона за защита на потребителите е наложена на основание чл. 209 от същия закон имуществена санкция в размер на 500 лв (петстотин лева).

ОСЪЖДА „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „Никола Вапцаров“ № 4Б да заплати на Комисията за защита на потребителите съдебни разноси в размер на 80лв (осемдесет лева), представляващи юрисконсултско възнаграждение по АНД № 01562/2023г. по описа на Районен съд П..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд П. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – П.: _____